

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 22. august 2008.

SF er konsekvent – på afveje

For nogle SF'ere har de sidste ugers signaler fra Villy Søvndal og partiledelsen været ubærlige. Halvdelen af partiets asylpolitiske netværk har meldt sig ud. Formanden for den stærke Roskilde-afdeling har efter 22 års medlemskab meldt sig ud og har fået følgeskab af kassereren, og formanden for SF-byrådsgruppen i byen giver formanden ret – bortset lige fra det med udmeldelsen. Samme toner er kommet fra enkelte folketingsmedlemmer.

Både vi og mange andre i Enhedslisten har det seneste års tid kritiseret SF for at opgive traditionelle venstrefløjs-synspunkter – med det formål at få flere stemmer og ikke mindst for at gøre partiet spiseligt for Socialdemokraterne, så SF kan komme i regering efter et valg.

Vi har sagt og skrevet, at den overordnede strategi betyder, at SF – før eller siden – vil komme til at stemme for reaktionære og asociale forslag, og at de på et eller andet tidspunkt vil bringe sig i modsætning til sociale og folkelige bevægelser.

Under de offentlige overenskomstkonflikt fik vi en antydning af det, da de ikke i Folketinget ville stemme for at afsætte det nødvendige milliardbeløb til kommunerne, så de kunne opfylde de strejkendes krav.

Udviklingen er fortsat med to udspil efter sommerferien. For det første har Villy Søvndal lovet, at partiet vil stemme for VKO's finanslov under alle omstændigheder for at vise, at de er "ansvarlige" - ikke over for de mennesker, som bliver ramt af nedskæringerne, men over for systemet og statsfinanserne.

For det andet har SF underskrevet en integrationspolitisk aftale med Socialdemokraterne. Her lover de at støtte 24-års reglen og tilknytningskravet. Det er ikke vores politik, siger de, men et nødvendigt kompromis. Nødvendigt for hvem? Nødvendigt for folketingsmedlemmer med ministerdrømme i maven.

Men som de nu udmeldte medlemmer af partiets eget asylpolitiske netværk har påpeget, er det ikke det eneste problem i aftalen med Socialdemokraterne.

Det indvandrerpolitiske program er gennemsyret af den tankegang, at det er indvandrerne og flygtningene, der er noget galt med, og at det må politikerne, staten og kommunerne gøre noget ved.

Det er opmuntrende, at der er SF'ere, som tør gå imod succes-strømmen, og det er flot, at nogen af dem tager konsekvensen og melder sig ud.

Men de fleste kritiske og udmeldte SF'ere understreger, at de er enige i partiets overordnede strategi. SF må nedtone sin politiske profil og gå på kompromis for at sikre, at Socialdemokraterne og De Radikale vil samarbejde med dem – også i en regering. Med kompromiser mener de ikke bare, at SF skal lade sig nøje med mindre end deres fulde program. Nej, SF kan blive nødt til at stemme mod sin egen politik. Give lidt for at få lidt – i fuld overensstemmelse med den dominerende kræmmermentalitet i Folketing og kommunalbestyrelser.

Sådan må det nødvendigvis være, mener de, men med den indvandrerpolitiske aftale er Villy Søvndal alligevel gået over stregen.

Men den holder ikke. Hvis SF står fast på en solidarisk og human indvandrer- og flygtningepolitik, hvis de fortsat vil markere en klar opposition til den nyliberalistiske økonomiske politik ved at stemme mod finansloven, eller hvis de vil opretholde en profil som socialistisk parti, der bakker om faglig kamp, så vil Socialdemokraterne og De Radikale ikke lukke dem ind i en regering.

Derfor er det Villy Søvndal, der er konsekvent – konsekvent på afveje.

Og det er derfor, at Enhedslisten har valgt en anden kurs. Som årsmødet i 2007 vedtog:

”Enhedslisten ønsker en socialistisk regering, der er lige så loyal over for almindelige mennesker, som Fogh har været over for markedskræfterne. En sådan regering vil Enhedslisten selvfølgelig gerne være en del af. Men realistisk må vi også erkende, at der i dag ikke er flertal for en sådan regering. Enhedslistens eksistensberettigelse er at forsøge at ændre denne situation. Derfor er det også afgørende, at vi bevarer vores handlefrihed og ikke indgår politiske aftaler, som lægger bånd på vores muligheder for at løse denne opgave”

Fogh-regeringen skal væltes, men som årsmødet sagde:

”Men det sker ikke ved at nedtone vores kritik af alle de steder, hvor Socialdemokraterne har overtaget Fogh-regeringens politik. Det sker heller ikke ved at indgå forhåndsftaler med socialdemokraterne, som reelt betyder at løsning af vigtige problemer (f.eks. skattestoppet) udskydes til en fjern fremtid. Og det sker slet ikke ved under de eksisterende styrkeforhold, at indgå i en socialdemokratisk ledet regering, hvor venstre vil blive tvunget til at tage medansvar for regeringens samlede politik. Tværtimod vil det kun udviske skellet mellem højre og venstre i dansk politik og dermed mindske forståelsen for et opgør med Fogh-regeringen. Samtidig vil det lægge grunden til, at den utilfredshed, som vil komme, hvis en socialdemokratisk regering ikke indfrier forventningerne, vil gå til højre, fordi der tilsyneladende ikke er noget alternativ til venstre.”

Den seneste udvikling af SF understreger, hvor vigtigt det er, at Enhedslisten er der med den overordnede strategi, som folketingsgruppen altid har fulgt.

Til gengæld ser man indimellem lidt slør og lidt mudder blandt Enhedsliste-repræsentanter i kommunalbestyrelser. Ansvarlighed over for budgetter og trang til at ”være med” i budgetforlig dukker op som argumenter for at stemme for nedskæringer.

For Enhedslisten i alle led må de seneste SF-udmeldinger og –udmeldelser derfor også være en advarsel om, hvad der ligger længere nede af den glidebane.

I stedet må Enhedslisten sørge for, at der stadig et sted at gå hen for alle dem, der synes, at man skal stemme imod det, man er imod, og for det, man er enig i.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk